

Бъдещето на Масонското Братство

/ Масонството и съвременното общество/

Бр. Ал., Бр. П.К.

Л.: "Софийски Приятели" п.н.35 О.: София

Развитието на братството е пряко свързано с качеството на неговите членове. Това налага и внимателния подбор при прием на нови братя. В много страни по света приемът, а и задържането на вече посветените братя, е не лека задача.

В този градеж бих искал ба обърна внимание на два основни фактора в тази насока.

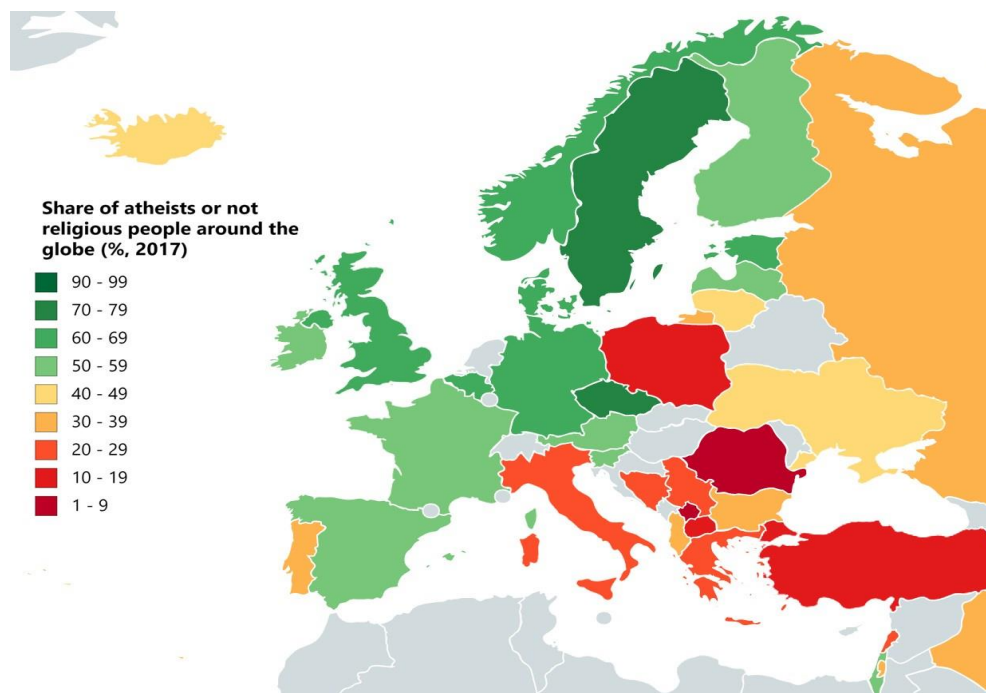
Първия фактор е вярата в Бог.

Религията винаги е заемала важно място в човешката история, още от древни времена. Вярата в Бог и всичко, което той представлява, е управлявала и напътствала живота на хората през вековете.

Ето малко статистика:

Неотдавнашно проучване, проведено от WIN/Gallup International, показва, че близо 62% от хората по света са религиозни. Данните се основават на изследване, проведено сред повече от 66 000 души в 68 държави.

Според проучването 25% от световното население се определя като не религиозно, а 9 % заявяват твърдо, че са атеисти.

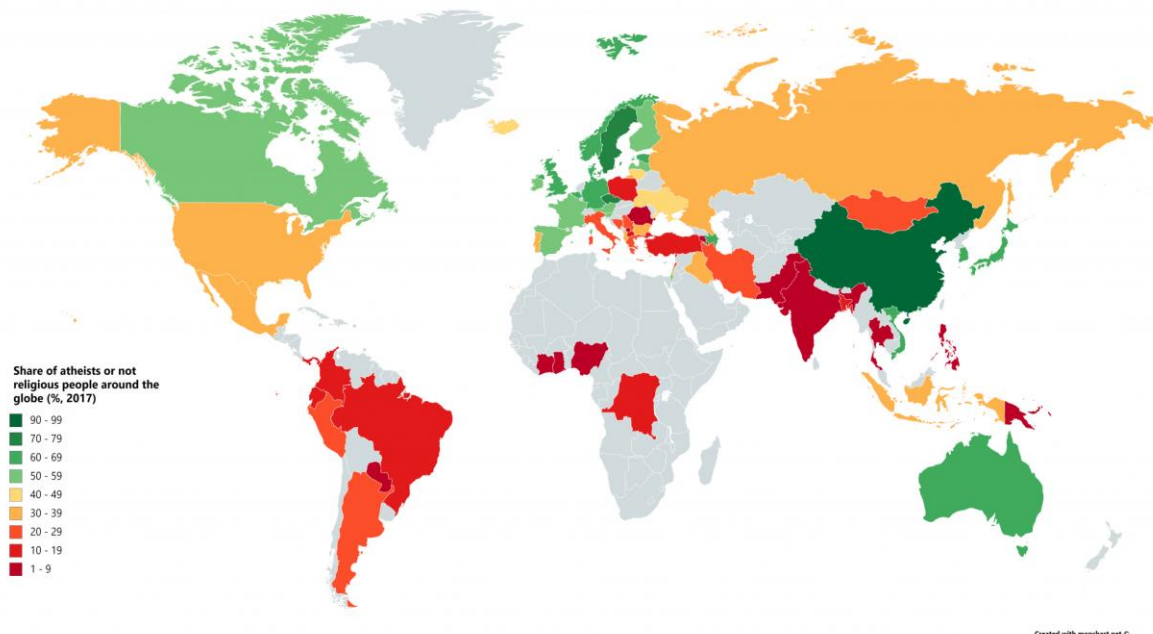
Китай е най-малко религиозната държава в света. Само 9% от хората в страната се смятат за религиозни, а 67% твърдят, че са атеисти. Швеция, Чехия и Великобритания са следващите най-малко религиозни държави. В Швеция 18% от хората се определят като атеисти и 55% - като нерелигиозни, докато в Чешката република 25% са атеисти и 47% - нерелигиозни. Във Великобритания 11% от хората твърдят, че са атеисти и 58% - нерелигиозни.

В България като атеисти се определят само 3% от населението.

Съществува връзка между религиозността, вярванията и социално - демографските характеристики — като възраст, доходи и образование. Данните от проучването на WIN/Gallup International показват, че с нарастването на фактори като образованост и доходи сред хората, нивата на религиозност са склонни да намаляват.

Най-религиозните държави в света са Тайланд (98%), Нигерия (97%) и Косово, Индия, Гани, Код д'Ивоар и Папуа Нова Гвинея (всичките по 94%). Само 1% от хората в Тайланд и 2% в Индия се определят като атеисти.

Според друго проучване, 74% от респондентите в световен мащаб заявяват, че вярват, че хората имат души, а 54% вярват в живота след смъртта. Съществува и широко разпространено убеждение в идеята за рай (56%) и ада (54%). В Индонезия, Гана, Нигерия, Косово и Азербайджан 100% от анкетираните заявяват, че вярват в Бог, в сравнение с 16% в Китай, 22% в Швеция и 29% в Япония.

В случая, въпреки разминаванията в числата, това е една моментна снимка на действителността. Важна е обаче и тенденцията. Повече хора от когато и да било досега се определят като атеисти или просто нерелигиозни.

И други скорошни изследвания показват тенденция към намаляване на броя на вярващите в глобален мащаб.

Едва ли някой е предполагал, че църквата може да фалира, но през март британската църква на менонитите организира последната си служба. Лесно е да се предположи, че скромно обличащите се анабаптисти – които следват религия,

подобна на тази на амишите – са неуместни в ерата на смартфоните, но техният случай не е единственият.

Навсякъде по света на въпроса какво смятат за религията, все повече хора отвърщат с равнодушие. Броят на религиозно необвързаните расте. Те са втората по големина религиозна група в Северна Америка и по-голямата част от Европа. В САЩ те са над една четвърт от населението.

Липсата на религиозна принадлежност оказва силно влияние върху схващанията на хората за смъртта, обучението на децата им, дори гласуването и морала. Исторически факт е, че религията играе много важна роля не само в културен аспект, но като своеобразен инструмент за съхранението и развиването на ценностите на обществото.

Отдавна се предполага, че религията ще загуби влияние с модернизирането на света, но последните проучвания сочат, че това се случва изключително бързо. Скоро по-голямата част от населението във Франция, както и това в Холандия и Нова Зеландия ще стане нерелигиозно. Обединеното кралство и Австралия не след дълго ще загубят християнските си мнозинства. Религията губи важността си дори за хора, живеещи в срани, където вярата е повлияла всичко: от правила до граници и архитектура.

Съществуват няколко теории защо хората масово се превръщат в нерелигиозни или атеисти. Някои демографи го приписват на финансовата сигурност, което обяснява защо европейските страни с по-силна социална сигурност са по-светски, отколкото САЩ, където бедността е по-често срещана.

Атеизмът е свързан и с образованието и се измерва с академичните постижения (в много страни атеистите са висшисти). Твърди се също така, че достъпът до интернет стимулира атеизма и нерелигиозността.

Авторите на друго проучване подчертават, че по правило в кризисните и конфликтните райони, а и в развиващите се страни религиозността е по-силна, отколкото в стабилните индустриални държави. Този факт, според швейцарския социолог Алфред Дубах, се дължи на несигурността, обзела тези страни. Той обяснява, че колкото по-развито икономически е едно общество, толкова по-вероятно е други институции да поемат функциите на религията.

Написаното до тук показва, че една обективна закономерност в намаляването на членовете и кандидатите за братството е липсата на отношение към Висшия разум – ВАВ, което е категорична невъзможност, нежелание, неразбиране и нежелание за членството в братството.

Има и тенденция за появяват се заместители на вярата в Бог. Карл Сейгън казва:

Една религия, която подчертава величието на Вселената, разкрито от съвременната наука, би могла да събуди почит и благоговение, останали досега почти недокоснати от конвенционалните вероизповедания. Рано или късно такава религия ще се появи.

РЕЛИГИЯТА НА Г-Н СЕЙГЪН е вече реалност: нарича се „Гугъл“. Повечето хора през по-голямата част от човешката история са вярвали в по-висша сила. Страховитите атмосферни явления създавали у хората представата, че някакво съзнателно същество управлява тези феномени в отговор на тяхното поведение. Религията носела и продължава да носи душевна полза на онези, които следват „правия път“. Хората, които посещават редовно църкви, джамии и храмове, имат по-оптимистична

нагласа и си сътрудничат повече — качества, които са от основно значение за благополучието. Вярващите оцеляват по-успешно от техните приятели атеисти.

Както вече споменахме, в страните с развита икономика обаче религията умира. През последните 20 години в САЩ броят на хората, които не се причисляват към нито една от религиите, е нараснал с 25 милиона. Според Скот Галоуей, най-силният признак за обезверяване е използването на интернет, с което се свързва отказът на над една четвърт от американците от религията. Достъпът до информация и образование прави вярата на пух и прах. Хората с висше образование по-рядко се обръщат към религията от тези със средно. Човек с висок коефициент на интелигентност е по-малко склонен да вярва в Бог. Само един от шест души с КИ над 140 (определяни като свръх интелигентни) казва, че извлича удовлетворение от религията.

Когато Ницше обявява, че „Бог е мъртъв, и ние го убихме!“ това не е победоносен вик, а жалба от загубата на морален компас. В днешния свят, в който оцеляваме и просперираме все по-масово, каква е спойката, която удържа единството на нашето човешко семейство?

Появяват се нови богове. Те знаят всичко. Новите богове са могъщи. Те ни следват навсякъде, познават ни много по-добре, отколкото ние се познаваме, следват ни и дори прогнозираят изключително точно нашите реакции и поведение. На повечето хора не им харесва, но са го приели като даденост, без която не могат. Ежедневно имат нужда да си поръчат стока или услуга, да ползват такси, да си запазят билет или да питат за нещо. Не случайно в книгата си The Four, Скот Галоуей, нарича тези нови божества – Конниците на апокалипсиса. Те ползват нашите инстинкти, за да растат, превърнали са се неизменна част от живота на повечето от нас, предлагат ни спокойствие, лесен живот и сигурност, но искат от нас да им се отдадем изцяло. И ние го правим. И те така стават още по-големи и мощни.

И в тази игра, къде остава мястото на Бога? Резултатите от проучванията показват отговора на въпроса.

Демонстрираме благотворителност, но ни се губи връзката с познанието за дълбоките нужди на характера. Загубата на вярата във ВАВ е подмяната и с вяра в новите божества - Гугъл, Епъл и Фейсбук.

Едно проучване за литературата за личностно развитие показва коренна промяна в насоките за развитие на качества на човека. Преминва се от Етиката на характера – дълбоки морални и важни за обществото качества, като трудолюбие, морал, отговорност, търпение, цялост, постоянство, въздържаност, непринуденост, скромност, справедливост, към етиката на личността – качества свързани с мимолетните победи – как да манипулираме другите, техники за социални контакти, публични изяви и позитивно мислене.

Така стигаме до вторият елемент, който искам да представя на Вашето внимание. Той е свързан с обективните закони, които поддържат едно общество, организация или личност.

Доколко и братството се промени и прекрачи бариерата между етиката на характера и етиката на личността? Загубихме ли принципите си или ги заменихме с мимолетни интереси? Принципите са като морски фарове. Те са естествени закони, които, когато бъдат нарушавани на практика, а само проповядвани на думи, губят вярата на членове и последователи. В ритуалът за 1 степен се казва - който не познава природните закони, не живее в мир и хармония. Тези принципи не могат да не бъдат

спазвани. Неспазването им води до разруха. Това е като неспазването на 10-те божии заповеди. Разграждането не е светкавичен процес, но е безусловно и води до смърт на организацията.

Че тези принципи съществуват обективно, става ясно на всеки, който мисли задълбочено и изследва цикличното развитие на социалната история. Тези принципи се проявяват отново и отново, и степента, до която хората и обществото ги признават и живеят в хармония с тях, ги придвижва към оцеляване и стабилност или към деградация и разрушение.

Принципите не са практики. Практиките са специфични действия, в зависимост от обстоятелствата. Принципите са дълбоки фундаментални истини, които имат универсално приложение. Те се отнасят до индивид, семейство, частни и обществени организации. Когато приемем и спазваме тези принципи, те помагат да се създадат огромно разнообразие от практики в зависимост от конкретните ситуации.

Хората притежават много силно и обективно вътрешно усещане за тези принципи.

Кои са тези принципи - например, принципът за справедливост, от който произтича концепцията ни за правосъдие. Малките деца притежават вътрешен усет за справедливост независимо от различната среда, в която живеят. Хората имат почти универсално чувство за това кое е справедливо, въпреки че съществуват големи различия в определянето и постигането на справедливост.

Други примери включват понятията цялостност и честност. Те са основа на доверието, което е ключово за сътрудничеството и дълготрайното личностно и междуличностно развитие.

Подобен принцип е принципът за зачитане на човешкото достойнство. Основната концепция на Декларацията за независимостта на САЩ подкрепя този принцип.

Друг принцип е чувството за дълг и служене на идеята да дадеш своя принос. Също така и принципът за доброто качество и съвършенството.

Още един пример е принципът на личния потенциал. Идеята, че можем да се развиваме, да растем непрекъснато и да усъвършенстваме все повече качества и таланти. Така, тясно свързан с принципа на потенциала, се оказва принципът за растежа - процесът на освобождаване на потенциала, развиване на талантите, съпроводен от принципите на търпението, полагането на грижи и окуражаването.

Тук са и принципите на нашата организация - Свобода, Толерантност, Братство, Трансценденталност, Тайна на посвещението.

При пианисти и спортисти резултатите са очевидни и не можем да се преструваме. Но не е така при проповядването на принципите. При тях можем да позираме и да се показваме, да претендираме, за определен период от време да заблуждаваме. Но в дългосрочен план ще се провалим. Човеците, прилагайки вътрешния си барометър за наличието на принципите, не могат да бъдат дълго заблуждавани и да бъдат привлечени от каузи без дълбоки принципни основи. Хората искат същност, искат дълбок процес. Те желаят нещо повече от социален аспирин и лепенки. Дълбоките им вътрешни интересите са насочени към принципи, водещи до дълготрайни резултати. Необходимо е ново ниво на по-задълбочено мислене - парадигма, основана върху принципи, които по-точно описват нашите взаимоотношения - за да можем да разрешим създадените се проблеми.

Нашето братство е доброволно. Единственият начин да изградим здрава и действаща организация е да стигнем до ума и сърцето на членовете.

Бъдещето на М.: Братство,

Третият много важен фактор е познаването на действителността.

За да сме правилни в действията си е важно да разбираме действителността. Описание на конкретна действителност често правят историците за миналите епохи. Разбирането на действителността днес е една сложна задача. Пътя към нейното постигане минава през познаването на историята и примерите на нейните успехи и падения, познанието за промяната на парадигмите при еволюционните скокове, общуването с будителите на нашето време, философи, историци, писатели, моралисти, участието на цялата братска верига.

След разбирането на действителността следва да формулираме насоките за промяната на парадигмите ни. И след като променим собствените си представи е възможно да работим за градежа на бъдещото цивилизовано общество.

От тук се налагат следните въпроси – ние ли не следваме изконните принципи или очакването ни, че те наистина са определящи не е вярно? Или може би представата ни за действителността не е вярна?

Отговорите на тези въпроси могат да дадат и насоките за промяната ни, за да градим здрава и устойчива организация.

Ако се вгледаме около нас и открием проблеми създадени от етиката на личността, ще започнем да разбираме, че те са дълбоки, фундаментални и не могат да бъдат разрешени на нивото, на което са възникнали.

Необходимо е ново ниво на по-задълбочено мислене – парадигма, основана на обективни принципи. Това означава да започнем промяната дълбоко в нас, да променим нашите разбирания, характер и мотивация. Този модел на промяна се нарича „отвътре – навън“.

За да можем да преминем към ефективна промяна е необходима емоционална сила, трябва да притежаваме търпение, откритост и желание за разбиране. Това са високо развити качества на характера.

В градежа са използвани следните извори:

National Geographic; bTV новините; Стивън Кови; Скот Галоей; Gallup International

(<https://www.gallup-international.bg/33536/losing-our-religion-two-thirds-of-people-still-claim-to-be-religious/>)